

KINH ĐẠI BẢO TÍCH

QUYỂN 20

Hán dịch: Đời Đại Đường, Tam tạng Pháp sư Bồ-đề-lưu-chí.

Pháp hội 6: NHƯ LAI BẤT ĐỘNG (Phần 2)

Phẩm 4: CHÚNG BỒ-TÁT

Bấy giờ Tôn giả Xá-lợi-phất tự nghĩ: “Đức Thế Tôn đã nói về chúng Thanh văn ở nước Diệu hỷ đầy đủ công đức rồi, ta lại muốn nghe đầy đủ công đức của các Bồ-tát ở nước ấy. Vì sao? Vì tất cả công đức đều từ đây phát sinh.”

Đức Thế Tôn biết tâm niệm ấy liền bảo Tôn giả Xá-lợi-phất:

–Này Xá-lợi-phất! Trong nước Diệu hỷ của Đức Như Lai Bất Động có vô lượng trăm ngàn ức chúng Bồ-tát đều tập hợp đến. Những Bồ-tát xuất gia, do thần lực của Đức Phật, theo pháp được nghe đều lãnh ngộ và thọ trì, đọc tụng được cả.

Này Xá-lợi-phất! Ở cõi này ta nói pháp rất ít, so sánh với pháp tạng của Đức Như Lai Bất Động nói trăm phần, ngàn phần cho đến ưu-ba-ni-sa-đà phần cũng chẳng bằng một.

Này Xá-lợi-phất! Đó là do Đức Như Lai Bất Động lúc tu Bồ-tát đạo có phát nguyện rằng: “Lúc tôi thành Phật, trong nước tôi các Bồ-tát do thần lực của tôi theo pháp mà họ được nghe đều lãnh ngộ, thọ trì, đọc tụng được cả”.

Này Xá-lợi-phất! Các Bồ-tát ở nước Diệu hỷ do bản nguyện thần lực của Đức Như Lai Bất Động, nghe pháp của Đức Phật ấy nói đều có thể lãnh thọ, đọc tụng thông thuộc.

Lại nữa, này Xá-lợi-phất! Các Bồ-tát ở nước Diệu hỷ, nếu lòng họ muốn đến cõi nước của chư Phật khác, vừa khởi tâm thì liền qua đến, thân hình, y phục, ngôn ngữ, âm thanh đều khéo đồng với người địa phương ấy. Sau khi đến, đảnh lễ và cúng dường chư Phật và lắng nghe chánh pháp, khéo thừa hỏi. Việc xong họ trở về bản quốc.

Này Xá-lợi-phất! Trong Hiền kiếp này sẽ có chín trăm chín mươi sáu Đức Phật Như Lai xuất thế. Nếu có Bồ-tát nào thích thấy Đức Như Lai Bất Động thì nên nguyện sinh về nước Diệu hỷ của Đức Như Lai ấy.

Này Xá-lợi-phất! Nếu thiện nam, thiện nữ nào từ cõi này và những cõi khác mạng chung hoặc đã sinh, hoặc đang sinh, hoặc sẽ sinh về nước Diệu hỷ của Đức Như Lai Bất Động thì ắt chẳng tin ở bậc Thanh văn. Vì sao? Vì họ thực hành Phật đạo thường gặp Đức Như Lai, Thiên ma Ba-tuần chẳng có dịp tiện lợi. Với bậc Nhị thừa Thanh văn và Bích-chi-phật, họ đã dứt hẳn quan niệm, họ thường ở tại các đại hội Như Lai và quyết định sẽ được Vô thượng Bồ-đề.

Này Xá-lợi-phất! Ông cần phải biết, nếu ở tại cõi nước thanh tịnh của Đức Như Lai Bất Động, các chúng sinh ấy trọn không thoái chuyển, chẳng thể dẫn nhiếp, cũng không thoái lui. Họ an trụ Vô thượng Bồ-đề có thể lực lớn chẳng bị lay động, trọn không thoái chuyển.

Này Xá-lợi-phất! Nếu có thiện nam, thiện nữ cõi này hay ở thế giới khác lúc

mạng chung sinh về nước Diệu hỷ ấy, thì lúc sinh họ được ý nghĩ rằng: “Tôi đã vào nhà Như Lai ở an trong thành vô úy.”

Này Xá-lợi-phất! Các Bồ-tát nước Diệu hỷ ấy có chuyện luận bàn đều tương ứng với Bát-nhã ba-la-mật-đa. Họ tôn kính lẫn nhau tưởng là bậc Đạo sư của nhau.

Lại nữa, này Xá-lợi-phất! Ở nước Diệu hỷ, các chúng Bồ-tát, người tại gia rất ít, xuất gia thì đông, tất cả đều do thần lực của Đức Như Lai Bất Động, ở nơi pháp được nghe liền có thể lãnh ngộ, thọ trì, đọc tụng.

Này Xá-lợi-phất! Hàng tại gia Bồ-tát ở nước ấy dù chẳng thường ở trong pháp hội, nhưng do thần lực của đức Phật, lúc đứng lúc ngồi đều nghe được pháp và liền lãnh hội, thọ trì, đọc tụng thông thuộc. Hàng xuất gia Bồ-tát dẫu ở phương sở khác cũng được như vậy.

Các Bồ-tát ấy bỏ thân lấy thân, với kinh pháp đã được nghe trọn chẳng quên mất, tùy ý nguyện vãng sinh về các cõi Phật. Đây cũng là sự trang nghiêm do công đức bản nguyện của Đức Như Lai Bất Động.

Này Xá-lợi-phất! Nếu Bồ-tát nào muốn trong một đời thấy vô lượng trăm ngàn ức na-do-tha chư Phật thì nên nguyện sinh về nước của Đức Như Lai Bất Động. Nếu Bồ-tát nào được sinh về nước ấy thì liền thấy vô lượng chư Phật trông các cội lành, lại có thể vì vô số trăm ngàn chúng sinh mà diễn thuyết pháp yếu khiến các chúng sinh tăng trưởng gốc lành.

Này Xá-lợi-phất! Trong Hiền kiếp này chư Phật sắp xuất thế, nếu các Bồ-tát đem y phục, ẩm thực, ngọa cụ và y dược các thứ cần dùng cúng dường chư Phật ấy rồi xuất gia, xuất gia xong, ở chỗ chư Phật tịnh tu phạm hạnh, đem căn lành ấy so sánh với phước đức tương ứng Ba-la-mật-đa của các Bồ-tát ở chỗ Đức Như Lai Bất Động tu trong một đời cũng chẳng bằng một phần trăm, một phần ngàn, cho đến ưu-ba-ni-sa-đa phần cũng chẳng bằng một. Đây cũng là công đức thanh tịnh trang nghiêm cõi Phật của Đức Như Lai Bất Động.

Này Xá-lợi-phất! Nếu có Bồ-tát từ cõi này hay cõi khác khi mạng chung hoặc đã sinh, đang sinh, hoặc sẽ sinh về nước của Đức Như Lai Bất Động, tất cả đều được bậc không thoái chuyển. Vì sao? Ở nước ấy, Thiên ma Ba-tuần chẳng làm chướng ngại cũng không có ma nghiệp làm nhiễu loạn.

Này Xá-lợi-phất! Ví như loài rắn độc bị thần chú chế phục chẳng làm hại được, tất cả những trùng vật khác thấy rắn độc này cũng chẳng lo sợ. Những rắn độc này dẫu không độc hại, nhưng vì bản nghiệp mà thọ thân rắn ấy.

Thiên ma Ba-tuần ở nước Diệu hỷ cũng như vậy, do Đức Như Lai Bất Động lúc tu Bồ-tát đạo bản nguyện căn lành hồi hướng như vậy: “Lúc tôi thành Phật sẽ điều phục các ma chẳng làm chướng ngại, các ma cũng chẳng làm chướng ngại các Bồ-tát, các Thanh văn và tất cả phàm phu ở nước tôi.” Nhưng các ma ấy, do nghiệp đời trước chiêu cảm mà thọ lấy thân hình ma sinh vào cõi trời nước Diệu hỷ để tự trách, tự ăn năn tội nghiệp từ vô thủy của họ. Được có thân và tên Thiên ma ấy, dù được tự tại, nhưng họ thường sinh lòng chán ghét. Lúc Đức Như Lai Bất Động thuyết pháp, các quyến thuộc ma thường dự nghe. Nghe xong lòng họ thanh tịnh mến luyến chúng Thanh văn, mà tự nghĩ rằng làm thế nào an trụ được cảnh tịch tĩnh thiếu dục tri túc. Chúng ma ấy thường sinh lòng xuất gia mà không có ý tưởng làm chướng ngại. Vì thế nên ở nước Diệu hỷ tất cả Bồ-tát, Thanh văn và phàm phu do oai lực hoằng thệ của Đức Như Lai Bất Động lúc hành đạo Bồ-tát mà thường được an lạc. Đây cũng là sự trang nghiêm thù thắng của

nước Diệu hỷ.

Bấy giờ Tôn giả Xá-lợi-phất bạch Đức Phật:

–Bạch Thế Tôn! Nếu có thiện nam, thiện nữ đem bảy báu đầy cả cõi đại thiên để bố thí cầu nguyện sinh về nước Diệu hỷ thì do hạnh nguyện này mà họ trọn chẳng sa vào bậc Thanh văn và Bích-chi-phật. Từ một nước Phật đến một nước Phật, họ tuần tự cúng dường phụng sự chư Phật Như Lai và nghe pháp. Dù chưa chứng Vô thượng Bồ-đề, nhưng được thấy trăm ngàn muôn ức cho đến vô lượng na-do-tha chư Phật, ở chỗ chư Phật họ trồng những cội lành.

Bạch Thế Tôn! Nếu thiện nam, thiện nữ do phương tiện này, đem bảy báu đầy cõi đại thiên ra bố thí thì do căn lành ấy mà vãng sinh nước Diệu hỷ.

Đức Phật bảo Xá-lợi-phất:

–Đúng như vậy! Này Xá-lợi-phất! Họ khéo sinh khéo về, những Bồ-tát như vậy đầy trong nước ấy.

Này Xá-lợi-phất! Ví như vàng mỏ nấu luyện tinh thuần loại bỏ tạp chất chỉ còn lại chất vàng rồi đem làm thành đồ trang sức. Ở nước Diệu hỷ, các Bồ-tát an trụ ở chân thật cũng như vậy, các Bồ-tát thanh tịnh ấy, nay ông cần phải biết.

Này Xá-lợi-phất! Các Bồ-tát ở nước Diệu hỷ hoặc đã sinh, đang sinh, hoặc sẽ sinh, tất cả đều thực hành nhất hạnh, đó là an trụ nơi Phật hạnh.

Này Xá-lợi-phất! Thế nào là Phật hạnh, đó là hạnh vượt hơn bậc Thanh văn và Bích-chi-phật. Nói thực hành một hạnh là giả danh của hạnh ấy.

Vì thế nên, này Xá-lợi-phất! Nếu Bồ-tát thích thực hành một hạnh ấy, phải nguyện sinh về nước Diệu hỷ của Đức Như Lai Bất Động.

Này Xá-lợi-phất! Các Bồ-tát được ta thọ ký không thoái chuyển nên sinh về nước của Đức Như Lai Bất Động. Các Bồ-tát sinh về nước ấy ta chẳng rời bỏ họ.

Này Xá-lợi-phất! Ví như Quốc vương Quán đánh dòng Sát-đế-lợi, có nước địch xâm lăng, vua nghe tin nghĩ rằng những phi hậu và các con của mình chẳng kham chống lại quân địch và những cửa cải châu báu nên thâu vào cung thành, chẳng bị địch quân xâm hại. Quốc độ của vua an tịnh vững vàng, oai chấn địch quân chẳng lo tai nạn.

Ta chẳng rời bỏ các Bồ-tát cũng như Quốc vương kia đối với các phi hậu, vương tử và tài bảo vậy. Người tu hạnh Bồ-tát cần phải biết.

Trong nước Diệu hỷ không có sự lo sợ như ở cung thành. Vua nước địch như Ba-tuần khó làm chướng ngại cho người tu Bồ-tát hạnh ở nước ấy.

Quốc vương Quán chẳng bị quân địch xâm nhiễu. Cũng vậy, Đức Như Lai chẳng bị thiên ma nhiễu não.

Này Xá-lợi-phất! Ví như có người sợ chủ nợ đi qua nước khác thì không bị chủ nợ cưỡng đoạt. Vì sao? Vì chủ nợ và người nhà của y chẳng đến đó được. Các Bồ-tát sinh về nước Diệu hỷ thì tuyệt đường theo dõi của ma Ba-tuần cũng như vậy.

Này Xá-lợi-phất! Ở Ta-bà này, Thiên ma Ba-tuần thường làm chướng ngại cho các Bồ-tát và Thanh văn. Ở nước Diệu hỷ, các chúng Thiên ma chẳng làm nghiệp ma. Các Bồ-tát ở nước ấy hoặc đã sinh, đang sinh, hoặc sẽ sinh, thường không có sự sợ hãi. Vì sao? Do Đức Như Lai Bất Động lúc hành đạo Bồ-tát có bao nhiêu căn lành đều hồi hướng như vậy: “Khi tôi thành Phật, ở nước tôi chúng thiên ma chẳng làm chướng ngại và không làm ma sự.”

Này Xá-lợi-phất! Ví như có trượng phu giỏi uống thuốc độc có thể làm cho tiêu hóa làm cho thức ăn không có độc hại. Thiên ma ở nước ấy cũng như vậy thường làm lợi

ích mà chẳng làm tổn hại.

Này Xá-lợi-phất! Nước Diệu hỷ của Đức Như Lai Bất Động thành tựu vô lượng công đức như vậy.

Bấy giờ Tôn giả Xá-lợi-phất tự nghĩ: “Nay tôi mong muốn được thấy nước Diệu hỷ, Đức Như Lai Bất Động và chúng Bồ-tát, Thanh văn.”

Đức Phật biết tâm niệm của Tôn giả Xá-lợi-phất, liền chẳng rời chỗ ngồi dùng thần lực đều làm cho thấy tất cả, rồi hỏi Tôn giả Xá-lợi-phất:

–Này Xá-lợi-phất! Ông có thấy chăng?

Tôn giả Xá-lợi-phất bạch:

–Vâng, con đã thấy. Bạch Đức Thế Tôn!

Đức Phật hỏi:

–Này Xá-lợi-phất! Ông thấy chư Thiên và loài người ở nước ấy có chút ít tướng sai khác nhau chăng?

Tôn giả Xá-lợi-phất bạch:

–Bạch Thế Tôn! Con chẳng thấy có chút tướng nào khác nhau. Vì sao? Vì con thấy người nước Diệu hỷ từ y phục, uống ăn cho đến đồ trân ngoạn đều là những thứ mà chư Thiên dùng.

Đức Như Lai Bất Động ở giữa đại chúng thuyết pháp như tòa núi hoàng kim chói sáng, chúng Thanh văn đông vô lượng, vô biên. Ví như có người đi giữa biển lớn trông ra bốn phía chẳng biết bờ mé, con nhìn ngó chúng Thanh văn ấy cũng như vậy.

Chúng Thanh văn ấy theo chỗ nghe Pháp thân tâm họ chẳng động lay như nhập thiền định, chẳng phải như người cõi này nhập định có lúc lay động.

Bạch Thế Tôn! Nếu thiện nam, thiện nữ đem bảy báu đầy cõi đại thiên ra bố thí thì do căn lành ấy, họ khéo được vãng sinh về thế giới Diệu hỷ. Vì sao? Vì họ cũng được không thoái chuyển như vậy.

Bạch Thế Tôn! Ví như sứ giả của nhà vua cầm ấn phù đi qua nước khác, dọc đường các quan trấn phòng chẳng làm trở ngại. Vì sao? Vì thế lực của ấn vua nên không bị người ngăn trở.

Các Bồ-tát ấy cũng vậy, hoặc từ cõi này, hoặc từ thế giới khác sau khi mạng chung, hoặc đã sinh, hoặc đang sinh, hoặc sẽ sinh về nước Diệu hỷ ấy, tất cả đều được không thoái chuyển Vô thượng Bồ-đề, từ một cõi Phật đến một cõi Phật thường chẳng xa rời chư Phật Thế Tôn, họ sẽ mau chứng Vô thượng Bồ-đề.

Tôn giả Xá-lợi-phất lại bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Bồ-tát sinh ở nước ấy cùng với bậc Tu-đà-hoàn quả ở cõi này không khác nhau. Vì sao? Vì như bậc Tu-đà-hoàn quả chẳng còn đọa vào ác đạo, các Bồ-tát hoặc đã sinh, hoặc đang sinh, hoặc sẽ sinh về nước Diệu hỷ ấy, tất cả chẳng còn đọa ác đạo, cũng chẳng sa vào bậc Thanh văn và bậc Bích-chi-phật, cho đến trong lúc chưa chứng Vô thượng Bồ-đề, từ một cõi Phật đến một cõi Phật chẳng rời chư Phật và chúng Thanh văn.

Đức Phật dạy:

–Đúng như vậy, này Xá-lợi-phất! Các Bồ-tát sinh về nước ấy chẳng vào bậc Thanh văn và Bích-chi-phật, cho đến trong lúc chưa chứng Vô thượng Bồ-đề, từ một cõi Phật đến một cõi Phật thường được hiện tiền cúng dường chư Phật và sẽ chứng được Phật quả.

Này Xá-lợi-phất! Như người chứng quả Tu-đà-hoàn thì quyết định sẽ được Thanh

văn Bồ-đề, trọn chẳng đọa ác đạo.

Cũng vậy, các Bồ-tát ở cõi này hay ở cõi khác sinh về nước ấy thì quyết định sẽ chứng Vô thượng Bồ-đề. Từ một cõi Phật đến một cõi Phật, chư vị thường được hiện tiền cúng dường chư Phật, trọn chẳng xa rời Vô thượng Bồ-đề.

Tôn giả Xá-lợi-phất lại bạch:

–Bạch Thế Tôn! Ở cõi này có những bậc Tư-đà-hàm hương và Tư-đà-hàm quả cho đến những bậc A-la-hán hương và A-la-hán quả cùng với các Bồ-tát sinh ở nước ấy đồng nhau không khác.

Đức Phật dạy:

–Này Xá-lợi-phất! Ông chớ nói như thế. Vì sao? Vì chỉ có các Bồ-tát ở cõi này được Đức Phật thọ ký mới không khác với các Bồ-tát sinh ở nước ấy.

Lại nữa, này Xá-lợi-phất! Bồ-tát ngồi đạo tràng ở cõi này cùng với Bồ-tát sinh ở nước ấy không khác. Vì sao? Vì các Bồ-tát ở nước ấy thực hành hạnh Phật chẳng bị Thiên ma phá hoại, trọn chẳng vào bậc Nhị thừa, từ một cõi Phật đến một cõi Phật, họ thường cúng dường tất cả chư Phật, cho đến chứng quả Vô thượng Bồ-đề.

Bấy giờ Tôn giả A-nan nghĩ rằng: “Nay ta nên xét sức biện tài của trưởng lão Tu-bồ-đề.” Nghĩ xong Tôn giả hỏi trưởng lão Tu-bồ-đề:

–Bạch Trưởng lão! Chúng ta nên nhìn xem Đức Như Lai Bất Động và chúng Thanh văn cùng nước Diệu hỷ ấy.

Trưởng lão Tu-bồ-đề bảo Tôn giả A-nan:

–Ông muốn thấy Đức Như Lai Bất Động nay ông nên nhìn lên phương Trên.

A-nan nhìn phương Trên rồi thưa:

–Tôi nhìn tốt phương Trên đều trống không, vắng lặng.

Tu-bồ-đề nói:

–Đức Như Lai Bất Động, chúng Thanh văn và cõi Phật ấy cũng như vậy, như là thấy phương Trên.

Bấy giờ Xá-lợi-phất bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Như Phật đã dạy, Bồ-tát ở cõi này được thọ ký cùng với Bồ-tát sinh ở nước Diệu hỷ không khác. Bạch Thế Tôn! Nay con chẳng rõ đồng nhau ở chỗ nào?

Đức Phật dạy:

–Này Xá-lợi-phất! Vì pháp giới bình đẳng nên được không có khác.

M

Phẩm 5: CÔNG ĐỨC TRANG NGHIÊM NIẾT-BÀN

Bấy giờ Tôn giả Xá-lợi-phất lại suy nghĩ: “Đức Thế Tôn đã nói Đức Như Lai Bất Động lúc tu Bồ-tát đạo công đức vô biên, Đức Thế Tôn lại nói nước Diệu hỷ cùng chúng Thanh văn, chúng Bồ-tát đức nghiệp thù thắng rộng lớn trang nghiêm. Nay mong Đức Thế Tôn khai thị về việc Đức Như Lai Bất Động diệt độ hóa tích thế nào?”

Đức Phật biết tâm niệm của Xá-lợi-phất bèn dạy rằng:

–Này Xá-lợi-phất! Ngày Đức Như Lai Bất Động nhập Niết-bàn, hóa thân phân bố khắp tất cả thế giới, ở trong địa ngục nói những diệu pháp, đem pháp điều phục vô lượng hữu tình đều sẽ chứng được quả A-la-hán. Nhưng thời gian này người được chứng quả đem so sánh với trước lúc Đức Phật ấy diệt độ những người chứng quả Vô học số

lượng càng tăng.

Liền trong ngày ấy, Đức Như Lai Bất Động thọ ký cho Đại Bồ-tát Hương Tượng rằng: “Sau khi ta diệt độ, ông sẽ thành Phật hiệu là Kim Liên Như Lai Ứng Cúng Đẳng Chánh Giác.”

Này Xá-lợi-phất! Đức Như Lai Kim Liên ấy cõi nước, công đức và số chúng Thanh văn đồng như Đức Như Lai Bất Động.

Lại nữa, này Xá-lợi-phất! Lúc Đức Như Lai Bất Động nhập Niết-bàn, khắp đại địa đều chấn động. Tất cả cõi đại thiên gầm rống phát ra tiếng. Tiếng ấy vang suốt đến trời Sắc cứu cánh. Chư Thiên nghe tiếng ấy biết rằng Đức Như Lai Bất Động nhập Niết-bàn.

Lại nữa, này Xá-lợi-phất! Trong nước Diệu hỷ, bao nhiêu rừng cây và cỏ thuốc đều ngả ngọn về phía Đức Như Lai Bất Động nhập Niết-bàn. Chư Thiên đều mang tràng hoa, hương thơm và những y phục rải trên thân Phật. Những hoa hương được rải ấy bao bọc giáp vòng cao một do-tuần. Trong cõi đại thiên, bao nhiêu hàng Trời, Rồng, Dạ-xoa, Càn-thát-bà, A-tu-la, Ca-lâu-la, Khẩn-na-la, Ma-hầu-la-già... đều hướng về Đức Như Lai Bất Động chắp tay đánh lễ.

Chư Thiên ở cõi khác, do thần lực của Đức Phật, cũng đều được thấy Đức Phật nhập Niết-bàn. Suốt bảy ngày đêm, chư Thiên ấy lòng buồn rầu, chẳng màng đến sự vui thú, cũng không có tưởng niệm dục lạc, họ bảo nhau rằng: “Đức Như Lai Bất Động là ánh sáng của thế gian, là con mắt của chúng sinh, sao nay nhập diệt quá sớm vậy!”

Này Xá-lợi-phất! Nếu có Bồ-tát từ cõi Ta-bà này, hoặc từ cõi khác sau khi mạng chung sinh về nước Diệu hỷ. Nếu đã hiện tại sinh về nước ấy họ đều được thọ ký Vô thượng Bồ-đề, chẳng phải lấy số trăm để tính được, mà phải lấy số ngàn và số trăm ngàn để tính. Số trăm ngàn Bồ-tát ấy phải biết là vào số chư Phật, đều vào số chư Phật, vào số Nhất thiết chủng trí tánh. Nếu có Đại Bồ-tát nào sẽ sinh về nước ấy cũng đều được nhập số chư Phật.

Này Xá-lợi-phất! Trừ hàng Bồ-tát không thoái chuyển, các Bồ-tát khác ở cõi này nếu chẳng được nghe Đức Như Lai Bất Động môn của công đức, pháp. Đó đều là bị ác ma nhiếp thọ.

Lại nữa, này Xá-lợi-phất! Sau khi Đức Như Lai Bất Động nhập Niết-bàn cho đến thời gian chánh pháp còn ở đời, các Bồ-tát sinh ở nước Diệu hỷ cũng sẽ vào trong số ấy. Vì sao? Vì do nguyện lực của Đức Như Lai Bất Động.

Các Bồ-tát nếu ở thời gian sau thọ sinh về nước Diệu hỷ phải đọc tụng một trăm lẻ tám pháp môn. Đọc tụng rồi mới có thể thọ trì tất cả pháp kia. Đức Như Lai Bất Động an lập một trăm lẻ tám pháp môn bản tánh.

Sau khi ta diệt độ, nếu có Bồ-tát nào sẽ sinh về nước Diệu hỷ cũng phải đọc tụng một trăm lẻ tám pháp môn và có thể thọ trì tất cả pháp môn.

Này Xá-lợi-phất! Đức Như Lai Bất Động khéo nhiếp thọ các Bồ-tát. Đức Phật dù đã diệt độ, nhưng tiếng Phật thuyết pháp và công đức trang nghiêm vẫn không khác lúc Đức Phật còn ở đời.

Này Xá-lợi-phất! Lúc diệt độ, từ thân Đức Như Lai Bất Động phát lửa để tự trà-tỳ, xá-lợi đều là màu hoàng kim. Như cây Đê-di-la, mỗi phần đoạn đều có chữ Vạn. Xá-lợi của Đức Như Lai ấy cũng vậy.

Lại nữa, này Xá-lợi-phất! Xá-lợi của Đức Như Lai Bất Động phần nào cũng tròn đầy, trong ngoài đều có tướng cát tường.

Như cây Bồ-ca-la, tùy chỗ mở, trong ngoài đều có lẫn cát tường. Xá-lợi của Đức

Như Lai ấy cũng vậy.

Này Xá-lợi-phất! Vì cúng dường xá-lợi, chúng sinh nước Diệu hỷ xây tháp bảy báu khắp cả cõi đại thiên, lại đem hoa sen ngàn cánh màu vàng ròng để cúng dường. Cõi đại thiên ấy lấy tháp hoa để trang nghiêm.

Lại nữa, này Xá-lợi-phất! Ở nước Diệu hỷ, nếu các Bồ-tát nào sắp diệt độ, lúc lâm chung không bao giờ mất chánh niệm, mà thấy những tướng lành tốt.

Hoặc có Bồ-tát thấy cõi mình sắp sinh về không có Phật, mình đang làm Phật ở đó; hoặc có Bồ-tát thấy cõi mình sắp sinh về có Phật, mình sẽ phụng thờ; hoặc thấy có Bồ-tát nhập thai mẹ; hoặc thấy có Bồ-tát mặc giáp trụ lớn; hoặc thấy có Bồ-tát bỏ nhà xuất gia; hoặc thấy có Bồ-tát ngồi đạo tràng hàng ma; hoặc thấy có Bồ-tát chứng Nhất thiết chủng trí; hoặc thấy có Bồ-tát ở thế giới ấy thành Chánh giác, chuyển chánh pháp luân; hoặc có Bồ-tát trụ trong hư không tự thân lần lần diệt mất chẳng sót chút gì. Ví như đốt cỏ khô bốc cao lần lần cháy tan đến tắt mất.

Này Xá-lợi-phất! Các Bồ-tát đã diệt độ rồi, chư Thiên và nhân dân lo bố thí cúng dường.

Lại nữa, này Xá-lợi-phất! Đức Như Lai Bất Động sau khi nhập đại Niết-bàn, chánh pháp trụ thế đến trăm ngàn kiếp.

Lúc đó Tôn giả Xá-lợi-phất bạch rằng:

–Bạch Thế Tôn! Chánh pháp của Đức Như Lai Bất Động trụ thế trăm ngàn kiếp, là loại kiếp nào?

Đức Phật dạy:

–Này Xá-lợi-phất! Hai mươi tiểu kiếp làm một kiếp. Chánh pháp ấy trụ thế trăm ngàn kiếp như vậy.

Này Xá-lợi-phất! Lúc chánh pháp ấy diệt rồi, có ánh sáng lớn chiếu mười phương. Đại địa đều chấn động phát âm thanh lớn. Nhưng chánh pháp ấy không bị Thiên ma phá hoại được. Cũng không do Đức Như Lai ấy và chúng Thanh văn tự ẩn mất. Chỉ vì thời gian ấy ít người nghe pháp, phần đông không ham thích, nên người thuyết pháp đều xa lánh họ.

Với chánh pháp đã ít nghe nên càng thêm sự bất tín. Bất tín đã tăng trưởng thì không chuyên cần tu tập. Các Tỷ-kheo thông hiểu chánh pháp sẽ rút lui ẩn dật, thấy mọi người không ham thích chánh pháp nên chẳng còn ra hoằng tuyên. Do đó lời dạy của Đức Như Lai Bất Động dần dần mai một.

M

Phẩm 6: NHÂN DUYÊN VẮNG SINH

Bấy giờ Tôn giả Xá-lợi-phất bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Các Đại Bồ-tát dùng sức căn lành nào làm nhân duyên để được vãng sinh về nước Diệu hỷ của Đức Như Lai Bất Động?

Đức Phật bảo Xá-lợi-phất:

–Này Xá-lợi-phất! Nếu Đại Bồ-tát muốn sinh về nước Diệu hỷ thì phải học theo Đức Như Lai Bất Động thuở xưa, lúc hành đạo Bồ-tát phát thệ nguyện rộng lớn rồi cầu nguyện sinh về nước ấy. Hạnh nguyện như vậy có thể làm nhân duyên sinh về nước Diệu hỷ.

Lại nữa, này Xá-lợi-phất! Lúc thực hành Bồ thí Ba-la-mật-đa, Đại Bồ-tát đem căn lành ấy hồi hướng Vô thượng Bồ-đề, nguyện được hội ngộ Đức Như Lai Bất Động. Do nhân duyên này sẽ được sinh về nước Diệu hỷ. Đại Bồ-tát thực hành Giới ba-la-mật-đa, cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa cũng vậy.

Lại nữa, này Xá-lợi-phất! Ánh sáng của Đức Như Lai Bất Động chiếu khắp cõi đại thiên. Bồ-tát nguyện cầu đời sau sẽ thấy ánh hào quang ấy chứng Vô thượng Chánh giác. Do thấy quang minh rồi thành đại Bồ-đề, lại đem ánh sáng nơi thân để chiếu khắp thế giới. Bồ-tát do nhân duyên này sẽ được sinh về nước Diệu hỷ.

Này Xá-lợi-phất! Chúng Thanh văn của Đức Phật ấy số đông vô lượng, vô biên. Bồ-tát nguyện được thấy chúng Thanh văn ấy. Thấy rồi khởi công hạnh chứng Phật Bồ-đề. Lúc chứng Phật Bồ-đề rồi cũng có vô lượng, vô biên chúng Thanh văn như vậy. Do nhân duyên này, Bồ-tát sẽ được sinh về nước Diệu hỷ.

Lại nữa, này Xá-lợi-phất! Trong nước ấy có vô lượng, vô biên chúng Bồ-tát. Nên luôn trụ niệm rằng: “Tôi muốn thấy các Bồ-tát ấy tu hành thiền định, tôi sẽ theo học, cùng các Bồ-tát ấy hội họp đồng học, đồng tu, đồng đến rốt ráo. Tôi nguyện sẽ được hội ngộ với người muốn cầu viên mãn đại Từ bi, với người muốn cầu đại Bồ-đề, với người bỏ rời tâm Nhị thừa, với người an trụ tánh rỗng không chân thật, với người nhớ niệm danh hiệu của Phật Như Lai, Pháp và Tăng.

Này Xá-lợi-phất! Có thiện nam, thiện nữ nào được nghe danh hiệu của các hàng Bồ-tát như vậy, sẽ được thọ sinh ở nước Diệu hỷ, huống là đem căn lành Bát-nhã ba-la-mật-đa hồi hướng đến Đức Như Lai Bất Động. Do nhân duyên này, người ấy quyết định được sinh về nước Diệu hỷ.

Lại nữa, này Xá-lợi-phất! Nếu Đại Bồ-tát nguyện sinh về nước ấy, nên quán tưởng cảnh tượng ở phương Đông vô lượng thế giới có chư Phật Như Lai thuyết pháp vi diệu và chúng Thanh văn theo niệm tưởng hiện rõ ra trước mắt: “Nguyện tôi sẽ thành Phật thuyết pháp vi diệu và chúng Thanh văn đều như Đức Phật ấy.”

Này Xá-lợi-phất! Các Bồ-tát nên tu ba thứ tùy niệm căn lành nguyện cùng tất cả chúng sinh bình đẳng cùng tu tập hồi hướng Vô thượng Bồ-đề.

Này Xá-lợi-phất! Bồ-tát hồi hướng căn lành như vậy không có hạn lượng.

Giả sử tất cả chúng sinh đều riêng cầm một cái bát lớn bằng hư không mà nói rằng: “Xin ngài đem căn lành ấy chia cho chúng tôi.” Nếu căn lành ấy có sắc tướng đem cấp cho chúng sinh đều đầy tất cả bát của họ rồi họ đều cầm đi, nhưng căn lành ấy vẫn không cùng tận, vì hồi hướng Vô thượng Bồ-đề không có hạn lượng, chẳng thể di chuyển.

Này Xá-lợi-phất! Ba thứ tùy niệm căn lành thành tựu ấy hồi hướng Nhất thiết

chúng trí, do căn lành ấy mà Tam bảo chuyển theo.

Nếu có Bồ-tát nào thành tựu căn lành ấy thì chẳng còn đọa tất cả ác đạo mà có thể trừ dẹp ma Ba-tuần và các ma chúng, tùy ý thích sinh về nước Diệu hỷ hay bất cứ một nước nào ở mười phương.

Vì thế nên với tùy niệm căn lành này, Đại Bồ-tát cần tích tập. Khi tích tập nó rồi nên hồi hướng đến Đức Như Lai Bất Động. Do đây sẽ được sinh về nước Diệu hỷ.

Lại nữa, này Xá-lợi-phất! Nước Diệu hỷ của Đức Như Lai Bất Động có công đức trang nghiêm rộng lớn mà trong vô lượng cõi Phật khác không có. Vì thế nên Bồ-tát phải phát tâm như vậy: “Tôi đem căn lành này nguyện sẽ thấy nước ấy. Nước ấy trang nghiêm nguyện sẽ nhiếp thọ. Cũng nguyện sẽ thấy các Bồ-tát ở nước ấy.” Này Xá-lợi-phất! Do nhân duyên trên đây, Bồ-tát sẽ được sinh về nước Diệu hỷ.

Này Xá-lợi-phất! Đại Bồ-tát nguyện sinh về nước ấy phải phát tâm nguyện ưa thích tăng thượng. Nếu thiện nam, thiện nữ phát nguyện tăng thượng, ta đều thọ ký cho họ sẽ được sinh về nước Diệu hỷ.

Này Xá-lợi-phất! Ví như có tòa thành không có lầu đài, vườn rừng, ao hồ, cũng không có chỗ cho voi ngựa qua lại. Vua trong thành ấy dù có thế lực ở yên, nhưng vì tòa thành trống trơn nên chẳng phải là tòa thành trang nghiêm. Cõi Ta-bà của ta đây cũng vậy. Vì không có những công đức như nước Diệu hỷ nên chẳng phải là cõi trang nghiêm.

Này Xá-lợi-phất! Nếu cõi Ta-bà của ta có những công đức trang nghiêm ấy, thì sẽ như cõi nước trang nghiêm thù thắng của Đức Như Lai Bất Động.

Này Xá-lợi-phất! Nếu Đại Bồ-tát phát nguyện sẽ nhiếp thọ thanh tịnh cõi Phật, thì nên như Đức Như Lai Bất Động thuở trước hành đạo Bồ-tát tu tập công đức trang nghiêm cõi nước thanh tịnh và phải nhiếp thọ công đức như vậy.

Lại nữa, này Xá-lợi-phất! Như ta ngày nay được Vô thượng Bồ-đề điều phục vô lượng chúng sinh đều được chứng quả Nhị thừa, hàng Thanh văn của ta giáo hóa điều phục đều nhóm họp cả lại để so sánh với hàng Thanh văn của Đức Như Lai Bất Động thì chẳng bằng một phần trăm, một phần ngàn, cho đến ưu-ba-ni-sa-đà phần cũng chẳng bằng một. Vì sao? Vì số ấy vô lượng vậy. Nếu nói về phần giải thoát thì không khác.

Này Xá-lợi-phất! Lúc Đức Di-lặc Như Lai xuất thế, chúng Thanh văn và những người được điều phục so sánh với chúng Thanh văn của Đức Như Lai Bất Động cũng như số trên, chẳng bằng một phần ưu-ba-ni-sa-đà.

Này Xá-lợi-phất! Ông nên biết, do Đức Như Lai Bất Động một hội thuyết pháp có thể điều phục vô lượng hữu tình, nên người được Đức Như Lai ấy nhiếp thọ không ai có thể biết được số lượng.

Này Xá-lợi-phất! Cộng chung tất cả chúng Thanh văn và những người được chúng Thanh văn này điều phục của ta, Thích-ca Mâu-ni Phật, của Di-lặc Phật và của tất cả chư Phật trong Hiền kiếp, đem so sánh với số chúng Thanh văn của Đức Như Lai Bất Động cũng vẫn không bằng một phần ưu-ba-ni-sa-đà. Vì sao? Vì số quá nhiều vậy. Giải thoát thì không khác.

Lúc đó Tôn giả Xá-lợi-phất bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Theo chỗ con nhận hiểu ý nghĩa của Thế Tôn đã dạy thì nước Diệu hỷ chính là nước A-la-hán chớ chẳng phải là nước phàm phu. Vì sao? Vì nước ấy bậc chứng A-la-hán quá nhiều.

Đức Phật bảo Xá-lợi-phất:

–Đúng như vậy! Nay Xá-lợi-phất! Như lời ông nói, trong nước ấy bậc A-la-hán rất đông nhiều.

Lại nữa, nay Xá-lợi-phất! Cõi đại thiên này, số lượng tinh tú chẳng nhiều bằng chúng Thanh văn ở nước của Đức Như Lai Bất Động. Do vì một hội thuyết pháp của Đức Như Lai ấy có vô lượng hữu tình được quả A-la-hán.

Nay Xá-lợi-phất! Số lượng tinh tú ở toàn cõi đại thiên này chỉ bằng số hữu tình được quả A-la-hán trong một hội thuyết pháp của Đức Phật ấy. Chúng Thanh văn ở các pháp hội không có số lượng.

Lại nữa, nay Xá-lợi-phất! Hàng chư Thiên và nhân dân vun trồng cội đức ở nước ấy, trời, người cõi khác dù dùng Thiên nhãn cũng chẳng thấy được, dù đến tại nước ấy dùng Thiên nhãn vẫn chẳng thấy được.

Nếu ai nghe công đức này rồi thọ trì, đọc tụng thông thuộc, người này đã thấy nghe Đức Như Lai Bất Động lúc hành đạo Bồ-tát, vì thế nên nay nghe pháp môn công đức này liền có lòng tin thanh tịnh.

Nay Xá-lợi-phất! Trong các cõi nước ở tất cả thế giới phương Đông, hoặc người Bồ-tát thừa, hoặc người Thanh văn thừa đọc tụng thông thuộc pháp môn này, số người ấy rất đông nhiều. Những bậc Thanh văn và Bồ-tát ấy do nguyện lực của họ, đã sinh, đang sinh, hoặc sẽ sinh về nước Diệu hỷ của Đức Như Lai Bất Động. Chỉ trừ các bậc Bồ-tát không thoái chuyển, vì các Bồ-tát không thoái chuyển ở trong các cõi nước ấy sẽ thành Vô thượng Bồ-đề. Trong các thế giới ở mười phương cũng đều như vậy.

Nay Xá-lợi-phất! Đức Như Lai Bất Động làm bậc Thượng thủ trong hàng Bồ-tát thừa ở tại nước Diệu hỷ và các cõi nước phương khác.

Nay Xá-lợi-phất! Nếu có thiện nam, thiện nữ nghe pháp môn công đức của Đức Như Lai Bất Động mà khéo có thể thọ trì đọc tụng thông thuộc rồi nguyện sinh về nước ấy thì từ khi đó đến lúc mạng chung, người ấy được Đức Như Lai Bất Động thương hộ niệm, không cho các ma và quyến thuộc ma làm lòng họ thoái chuyển, phải biết những người ấy từ nay đến lúc được Vô thượng Bồ-đề không có sự lo sợ thoái chuyển, cũng không bị hại vì nước, lửa, đao, gậy, độc trùng, ác thú, cũng không bị người hay quỷ thần làm kinh sợ. Vì sao? Vì thường được sự ủng hộ của Đức Như Lai Bất Động, vì sẽ được sinh về nước Diệu hỷ.

Nay Xá-lợi-phất! Như mặt trời dù ở rất xa nhưng chiếu ánh nắng sáng cho chúng sinh Diêm-phù-đề. Cũng vậy, Đức Như Lai Bất Động có thể làm ánh sáng cho các Bồ-tát ở những cõi khác.

Nay Xá-lợi-phất! Như Tỳ-kheo có Thiên nhãn có thể thấy những hình sắc tốt xấu ở phương xa. Cũng vậy, dù ở tại nước mình, Đức Như Lai Bất Động đều thấy tất cả hình loại của các Bồ-tát ở những thế giới khác.

Nay Xá-lợi-phất! Như Tỳ-kheo được tâm tự tại có Thần thông ba-la-mật-đa ấy rồi có thể biết rõ tâm niệm của tất cả hữu tình, mặc dầu ở rất xa. Cũng vậy, Đức Như Lai Bất Động biết rõ tâm của các Bồ-tát ở các thế giới khác.

Nay Xá-lợi-phất! Như Tỳ-kheo có Thiên nhĩ có thể nghe được âm thanh rất xa. Cũng vậy, có những chúng sinh ở các thế giới khác nguyện rằng: “Tôi nguyện được sinh về nước Diệu hỷ.” Đức Như Lai Bất Động liền nghe lời nói của họ.

Nay Xá-lợi-phất! Các hạng thiện nam, thiện nữ ấy, Đức Như Lai Bất Động đều biết rõ họ tên. Nếu ai thọ trì, đọc tụng thông thuộc pháp môn công đức này thì đều được Đức Như Lai Bất Động thấy biết và đã hộ niệm họ.

Lúc ấy Tôn giả Xá-lợi-phất bạch rằng:

–Bạch Thế Tôn! Rất là hy hữu! Đức Như Lai Bất Động hộ niệm chúng Đại Bồ-tát ấy.

Đức Phật dạy:

–Đúng như lời ông nói. Nay Xá-lợi-phất! Các Đại Bồ-tát ấy được Đức Như Lai hộ niệm. Vì sao? Vì hộ niệm các Bồ-tát nên tất cả chúng sinh đều được hộ niệm.

Này Xá-lợi-phất! Như Đại vương Quán đảnh có nhiều kho lẫm chứa đầy lúa đậu, nghiêm lệnh cho quan chủ ty phải khéo giám sát giữ gìn. Vì sao? Vì để cứu tế nhân dân lúc có nạn đói kém.

Này Xá-lợi-phất! Các Bồ-tát ấy, sau khi Đức Như Lai diệt độ, sẽ chứng Vô thượng Bồ-đề. Lúc chánh pháp thiếu kém, có thể làm mùa trúng lớn. Đức Như Lai cũng như vậy, khéo có thể hộ niệm các Bồ-tát ấy.

Này Xá-lợi-phất! Ở cõi Ta-bà này có các Bồ-tát sẽ nghe pháp môn Như Lai Bất Động công đức, họ có thể thọ trì, đọc tụng thông thuộc nguyện sinh về nước Diệu hỷ, phải biết những người này được Bất thoái chuyển.

Nếu có Bồ-tát khác nơi pháp môn này khéo có thể thọ trì, đọc tụng thông thuộc rồi khai thị giảng thuyết cho vô lượng chúng sinh, khiến các chúng sinh ấy vun trồng cõi công đức như vậy và sẽ gần gũi Vô thượng Bồ-đề.

Này Xá-lợi-phất! Nếu có Bồ-tát nguyện mau chứng Vô thượng Bồ-đề, thì phải thọ trì, đọc tụng thông thuộc pháp môn này rồi khai thị giảng thuyết cho chúng sinh. Vì sao? Đại Bồ-tát phải giảng thuyết pháp môn công đức này để tạo nghiệp đại trí tuệ. Phải phát khởi tích tập như vậy. Do vì phát khởi tích tập, nên các vị ấy hiện đời sẽ sạch phiền não.

Này Xá-lợi-phất! Vì thế nên hàng Thanh văn thừa nghe pháp môn này nên thọ trì, đọc tụng thông thuộc rồi khai thị diễn thuyết cho chúng sinh. Vì sao? Vì do thọ trì chánh pháp như vậy, thiện nam, thiện nữ ấy hiện đời sẽ chứng bậc Vô học.

Này Xá-lợi-phất! Nếu có thiện nam, thiện nữ tín tâm thanh tịnh nơi pháp môn xưng tán công đức này, phải nên vì người khác luôn luôn diễn nói. Những người ấy chẳng ngoài hai đời sẽ được quả vô lậu.

Này Xá-lợi-phất! Pháp môn công đức của Như Lai Bất Động đây, chẳng phải là hàng ngu cạn mà có thể thọ trì được. Người có trí tuệ sâu rộng mới thọ trì được.

Này Xá-lợi-phất! Thiện nam, thiện nữ nào sẽ thấy chư Phật, chắc chắn đích thân sẽ được pháp môn xưng tán công đức này.

Này Xá-lợi-phất! Ví như vô giá bảo châu từ biển lớn mang về. Ý của ông nghĩ sao, ai sẽ là người được trước?

Tôn giả Xá-lợi-phất bạch:

–Bạch Thế Tôn! Các quốc vương, vương tử, đại thần là người được trước.

Đức Phật dạy:

–Này Xá-lợi-phất! Pháp môn công đức của Như Lai Bất Động cũng vậy, Bồ-tát được trước. Các Bồ-tát ấy sẽ được không thoái chuyển, nếu nghe pháp môn này liền có thể thọ trì, đọc tụng thông thuộc. Các Bồ-tát ấy vì Vô thượng Bồ-đề, ở nơi tánh chân như sẽ siêng năng tu học.

Tôn giả Xá-lợi-phất bạch:

–Bạch Thế Tôn! Nếu Bồ-tát muốn ở Bậc không thoái chuyển, khi nghe pháp môn xưng tán công đức này phải thọ trì, đọc tụng thông thuộc. Vì sao? Vì Đại Bồ-tát an trụ

pháp môn này, ở trong pháp tánh sẽ chẳng thoái chuyển.

Đức Phật dạy:

–Này Xá-lợi-phất! Giả sử có người đem vàng ròng đầy Diêm-phù-đề ra bố thí để trông mong được nghe pháp này, nhưng trọn chẳng được nghe. Vì sao? Vì pháp môn công đức này chẳng phải các chúng sinh phước bạc sẽ chấp trì được.

Lại nữa, này Xá-lợi-phất! Nếu hàng Thanh văn thừa nghe pháp môn công đức này rồi thọ trì, đọc tụng vì Vô thượng Bồ-đề và vì tương ưng chân như mà siêng năng tu tập, người ấy ở thân đời sau sẽ được thành tựu, hoặc trong hai đời thì được bậc Nhất sinh bổ xứ, hoặc là ba đời, chẳng bao giờ vượt quá, sẽ thành Bậc Chánh Giác.

Nếu họ nghe pháp môn xưng tán công đức Như Lai Bất Động này rồi thì phải đọc tụng thông thuộc, lại khai thị diễn thuyết cho vô lượng chúng sinh.

Này Xá-lợi-phất! Như Chuyển luân thánh vương do nghiệp đời trước mà cảm bảy báu hiện ra. Cũng vậy, do bản nguyện lực của Đức Như Lai Bất Động, hôm nay ta nói pháp môn công đức này.

Này Xá-lợi-phất! Nơi pháp môn xưng tán công đức này, các Đại Bồ-tát đã nghe, hoặc sẽ nghe, đó đều là do Từ bi nguyện lực của Đức Như Lai Bất Động lúc hành đạo Bồ-tát thuở trước. Hoặc sẽ ở nơi chư Phật trong Hiền kiếp, họ dự nghe khai thị pháp môn này, như hôm nay ta khai thị diễn thuyết bao nhiêu danh số chẳng thêm chẳng bớt.

Vì thế nên các Bồ-tát nào muốn mau chứng Vô thượng Bồ-đề, thì nơi pháp môn xưng tán công đức này phải thọ trì, đọc tụng thông thuộc và diễn nói cho người khác.

Lại nữa, này Xá-lợi-phất! Nếu thiện nam, thiện nữ nào vì cầu pháp môn này nên đến xóm làng, thành ấp kia để lắng nghe, thọ trì, đọc tụng thông thuộc, thì dù họ là hàng xuất gia mà ở nhờ nhà bạch y tại gia, ta nói họ cũng không có lỗi, cũng cho họ ở. Vì sao? Vì họ muốn sau khi họ chết, pháp môn này sẽ chẳng ẩn mất vậy.

Này Xá-lợi-phất! Nếu thôn ấp ấy ở xa xôi các người ấy cũng phải đến ở đó lắng nghe, thọ trì, đọc tụng khai thị diễn thuyết pháp môn này.

Này Xá-lợi-phất! Thiện nam, thiện nữ ấy đối với pháp môn xưng tán công đức này nếu là đã được lưu hành, hoặc ở người khác có quyển kinh này, họ phải đến nơi đó biên chép. Người kia nếu yêu cầu phải dứt niệm tham, hoặc bảo kinh hành, hoặc bảo ngồi, bảo đứng, họ đều phải chịu theo chỗ yêu cầu của người kia để biên chép kinh này.

Nếu đến thôn xóm ấy tìm chẳng được, thì phải qua địa phương kế cận tìm cầu kinh này để biên chép, thọ trì, đọc tụng thông thuộc, rồi lại khai thị diễn thuyết cho người khác.

Nếu đến địa phương khác vẫn tìm cầu chẳng được, họ phải phát thệ như vậy: “Với Vô thượng Bồ-đề tôi chẳng nên có ý nghĩ thoái chuyển, vì tôi đã được nghe tên pháp môn xưng tán công đức Như Lai Bất Động, người ấy đối với tôi muốn tôi được lợi ích nên khiến tôi lắng nghe.”

Này Xá-lợi-phất! Pháp môn xưng tán công đức Như Lai Bất Động này, có ai diễn thuyết được và người dự nghe, đều do sức oai thần của Đức Như Lai cả.

Tôn giả Xá-lợi-phất bạch:

–Bạch Thế Tôn! Sau khi Đức Như Lai diệt độ, do oai lực của ai mà được nghe pháp môn này?

Đức Phật dạy:

–Này Xá-lợi-phất! Sau khi ta diệt độ, do sức oai thần của Đức Như Lai Bất Động nên sẽ được nghe. Hoặc do Tứ đại Thiên vương, Thiên đế Thích... sẽ siêng gia hộ cho

các vị Pháp sư tuyên dương pháp môn này. Và các Bồ-tát ấy vì bản nghiệp thành thực nên Tứ đại Thiên vương... dùng oai thần gia hộ sách tấn làm cho họ được nghe pháp môn này.

Tôn giả Xá-lợi-phất bạch:

–Bạch Thế Tôn! Pháp môn như vậy có thể thành tựu được công đức rộng lớn.

Đức Phật dạy:

–Đúng như vậy! Đúng như lời ông nói! Nay Xá-lợi-phất! Nếu trong nước nào bị tai nạn sấm sét mưa đá và những sự kinh khủng khác, các thiện nam, thiện nữ ấy phải nên chuyên nghĩ nhớ Đức Như Lai Bất Động và xưng danh hiệu của Ngài, thì các tai nạn ấy sẽ được tiêu trừ. Đó là do vì thuở xưa Đức Như Lai ấy đã cứu vớt trăm ngàn loài rồng thoát khỏi khổ não. Lại do vì Từ bi bản nguyện chắc thật chẳng luống, hồi hướng căn lành nguyện cầu viên mãn, nên xưng danh hiệu Ngài thì tai họa tự tiêu trừ. Chỉ trừ những hữu tình có túc nghiệp thành thực.

Tôn giả Xá-lợi-phất bạch:

–Bạch Thế Tôn! Các Bồ-tát muốn hiện đời chứng Vô thượng Bồ-đề, phải như Đức Như Lai Bất Động tu hạnh nguyện thuở xưa.

Đức Phật dạy:

–Đúng như vậy. Nay Xá-lợi-phất! Đúng như lời ông nói. Ít có Bồ-tát nào đã có thể tu thanh tịnh cõi Phật hay sẽ tu như Đức Như Lai Bất Động.

Nay Xá-lợi-phất! Các Bồ-tát được như Đức Như Lai Bất Động đều sẽ chứng Vô thượng Bồ-đề, đối với Phật tánh và Nhất thiết chủng trí cùng nhiếp thọ Phật độ thấy đều đồng như nhau cả. Về phần chúng Bồ-tát và chúng Thanh văn chẳng phải là không có ưu việt, nhưng về phần giải thoát thì không khác.

Bấy giờ chúng trời cõi Dục và Phạm thiên... đều hướng về Đức Như Lai Bất Động chấp tay đảnh lễ mà xưng ba lần:

–Nam-mô Như Lai Bất Động Ứng Cúng Chánh Đẳng Chánh giác rất là hy hữu. Nam-mô Thích-ca Mâu-ni Như Lai Ứng Cúng Chánh Đẳng Chánh Giác khéo nói được pháp môn xưng tán công đức ấy.

Chư Thiên cõi Dục đem hoa trời Mạn-đà-la và các thứ hương trời rải trên Đức Phật. Các hoa hương được rải lên ấy hợp lại thành lọng ở trên hư không. Chư Thiên cũng vói rải hoa hương đến Đức Như Lai Bất Động để cúng dường.

Lúc ấy Thiên đế Thích nghĩ rằng: “Tôi và chư Thiên cõi Dục cùng hàng bốn chúng đều muốn được thấy Đức Như Lai Bất Động.”

Đức Phật biết ý nghĩ của Thiên đế nên liền hiện lên hư không ngôi kết già. Do thần lực của Đức Phật, tất cả đại chúng đều an trụ trên hư không và đều thấy nước Diệu hỷ, Đức Như Lai Bất Động, chúng Bồ-tát và chúng Thanh văn bên ấy. Được thấy rồi, tất cả đại chúng đều quỳ gối bên phải hướng về Đức Như Lai Bất Động.

Đại chúng ở cõi này đồng nghĩ rằng: “Phải chăng vì thấy Đức Như Lai Bất Động mà chư Thiên cung trời Đao-lợi đến hội họp để lễ bái cúng dường.”

Lúc ấy Thiên đế Thích nghĩ rằng chư Thiên ở nước Diệu hỷ kia do nhân tướng mà có ngã kiến. Nhân dân ở nước ấy ăn mặc hưởng thụ chẳng khác chư Thiên ở nước ấy.

Đức Thế Tôn sau khi nhiếp thần thông bảo Thiên đế Thích:

–Này Thiên-đế, nhân dân ở nước Diệu hỷ đều hưởng thọ phước vui cõi Trời, hãy nên ưa thích. Những chúng nhân này được thấy Đức Như Lai Bất Động và ưa thích sự hưởng thụ phước trời của nước Diệu hỷ, sau khi mạng chung họ sẽ được sinh về nước

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

của Đức Như Lai Bất Động. Các chúng sinh ở những thế giới khác cũng như vậy.

Tôn giả Xá-lợi-phất nói với Thiên đế Thích:

–Ngài thấy Đức Thích-ca Mâu-ni Phật và Đức Như Lai Bất Động, do nhân duyên này, ngài sẽ được sự lợi ích lành trong hiện đời, huống là ngài đã được pháp hơn người.

Thiên đế Thích lúc ấy lại nghĩ rằng: “Các chúng sinh ấy nghe pháp môn công đức này cũng được lợi ích lành. Huống là được sinh về nước của Đức Như Lai Bất Động.”

Đức Phật bảo Thiên đế Thích:

–Hàng Bồ-tát thừa sẽ sinh về nước ấy cũng được lợi ích lành. Vì sao? Vì các Bồ-tát ấy đều được an trụ bậc không thoái chuyển. Nếu các Bồ-tát khác hiện đời nguyện sinh về nước ấy, phải biết đều là người an trụ bậc không thoái chuyển cả.

Lúc Đức Phật nói pháp môn này, có năm trăm Tỳ-kheo được tâm giải thoát nơi pháp vô lậu, năm ngàn Bồ-tát, sáu ngàn Tỳ-kheo-ni, tám ngàn Ưu-bà-tắc, mười ngàn Ưu-bà-di và vô lượng Thiên tử cõi Dục đều phát nguyện sinh về nước Diệu hỷ của Đức Như Lai Bất Động.

Đức Phật liền thọ ký cho họ đều sẽ được vãng sinh về nước ấy. Nếu có chúng sinh nào sẽ phát nguyện sinh về nước ấy, Đức Phật cũng đều thọ ký họ sẽ được vãng sinh.

Bấy giờ khắp cõi đại thiên chấn động sáu cách. Đó là động, biến động và đẳng biến động; chấn, biến chấn và đẳng biến chấn. Do vì được sự gia trì của pháp môn xưng tán công đức Như Lai Bất Động này vậy.

Đức Phật nói kinh này rồi, Tôn giả Xá-lợi-phất... và các thế gian chư Thiên, nhân dân, A-tu-la, Càn-thát-bà, Ca-lâu-la, Khẩn-na-la, Ma-hầu-la-già, tất cả đại chúng nghe lời Đức Phật dạy đều rất vui mừng tín thọ phụng hành.

